

Nr 133

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa av Europarådets rådgivande församling år 1962 och 1963 vid dess fjortonde ordinarie möte fattade beslut; given Stockholms slott den 29 mars 1963.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed anhålla om riksdagens yttrande angående vissa i nämnda protokoll omförmälda, av Europarådets rådgivande församling år 1962 och 1963 vid dess fjortonde ordinarie möte fattade beslut.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro,
enligt Dess nådiga beslut:

BERTIL

Torsten Nilsson

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 29 mars 1963.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anför ministern för utrikes ärendena följande:

Det fjortonde ordinarie mötet med Europarådets rådgivande församling ägde rum i Strasbourg den 16—18 maj och 19—25 september 1962 samt den 14—18 januari 1963.

Av de sammanlagt fyrtio rekommendationer som antogs har de tjugo i det följande refererade ansetts vara av den vikt, att de på sedvanligt sätt bör underställas riksdagen. I anslutning härtill har även vissa resolutioner berörande motsvarande ämnesområden redovisats.

Texterna till de ifrågakommande rekommendationerna och resolutionerna ävensom korta referat av övriga vid mötet antagna rekommendationer torde såsom bilaga litt. A få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende.

Rekommendation 313 om Europarådets allmänna politik, rekommendation 337 om europeisk integration, rekommendation 338 och resolution 221 om de europeiska ekonomiska förbindelserna samt rekommendation 347 om europeisk politisk och ekonomisk integration

I rekommendation 313, som antogs enhälligt vid majs-sessionen, föreslås att EEC påskyndar respektive öppnar förhandlingar syftande till anslutning eller associering av länder som ansökt därom. Vidare rekommenderas vissa riktlinjer för fortsatta förhandlingar om ett europeiskt politiskt samarbete.

Ministrarnas ställföreträdare diskuterade rekommendationen vid sitt 112:e möte den 18—22 juni, varvid de underströk dennas betydelse och intresset av att församlingen vaksamt följde dessa frågor. Det beslöts att rekommendationen skulle översändas till EEC och EFTA.

Rekommendationerna 337 och 338 antogs enhälligt vid septembersessionen. I den förstnämnda rekommendationen föreslås att EEC:s medlemsregeringar uppmanas att definiera sin ståndpunkt till de problem, som uppkommit genom att de tre neutrala EFTA-länderna ansökt om associering med EEC, och att börja förhandlingar med dessa länder så snart som

möjligt med vilja att nå en överenskommelse som ej inkräktar på Romfördragets vitala bestämmelser och som är förenlig med neutralitetens juridiska och politiska krav såsom dessa bedöms mot bakgrunden av det aktuella läget. Vidare föreslås ett differentierat system för Europas enande, som skulle möjliggöra att med en utökad gemenskap associera stater som ej kan eller vill binda sig för fullt medlemskap.

Enligt rekommendation 338, som rör endast förhandlingarna om en brittisk anslutning till gemensamma marknaden, borde de berörda parterna göra alla ansträngningar för att i en förstående anda snabbt nå överenskommelse på sådana punkter som alljämt står öppna.

Ministrarnas ställföreträdare har beslutat översända sistnämnda rekommendationer till EEC och EFTA för kännedom.

Rekommendation 347 antogs vid januarsessionen med 67 röster och 6 nedlagda. Två norska och fyra brittiska representanter nedlade rösten.

I rekommendationen föreslås att ministerkommittén till parterna i Brysselförhandlingarna sänder en enträgen vädjan om att överenskommelse rörande en brittisk anslutning träffas så snart som möjligt.

Ministrarnas ställföreträdare tog vid sitt 118:e möte den 11—15 februari kännedom om rekommendationen.

I resolution 221, som antogs enhälligt vid majsessionen, uttalar församlingen bl. a. uppfattningen att det är väsentligt att utan dröjsmål grundligt diskutera de problem som sammanhänger med de neutrala EFTA-medlemmarnas associationsansökningar, varför en förberedande konferens mellan dessa länder och EEC borde äga rum.

Rekommendation 315 om jordbrukspolitiken i Europa

I rekommendationen, som antogs enhälligt vid majsessionen, föreslås att medlemsregeringarna dels samordnar sin strukturpolitik på jordbruksområdet i överensstämmelse med de principer som utarbetats av EEC och OECD, dels stimulerar undervisning och forskning på jordbrukets område, dels ock studerar möjligheterna att utarbeta regler för ett gradvis avskaffande av konkurrensstörande subsidier. Det understryks att man vid utformningen av en gemensam jordbrukspolitik skall ta vederbörlig hänsyn till de medlemsstaters intressen som ej deltar i förhandlingar liksom till tredje länders legitima handelsintressen.

Ministrarnas ställföreträdare beslöt vid sitt 112:e möte att överlämna rekommendationen till OECD, EEC och EFTA. Den är föremål för behandling inom OECD och skall jämta den i proposition 1962:152 redovisade rekommendationen 280 diskuteras vid ett särskilt möte mellan företrädare för församlingens jordbruksutskott och OECD:s jordbrukskommitté.

Rekommendation 316 om anslutning till den europeiska konventionen angående de mänskliga rättigheterna av stater som ej är medlemmar i Europarådet

I rekommendationen, som antogs enhälligt vid majsessionen, föreslås att vederbörande expertkommitté får i uppdrag att utarbeta ändringsförslag till konventionen angående de mänskliga rättigheterna, varigenom det skulle bli möjligt för ministerkommittén att efter konsultation med församlingen inbjuda icke medlemsstater med de erforderliga förutsättningarna att ansluta sig till konventionen.

Rekommendationen har vid flera tillfällen diskuterats av ministrarnas ställföreträdare, som vid sitt 118:e möte förklarade att det av såväl tekniska som politiska skäl ej syntes tillrådligt att vidtaga någon åtgärd med anledning av församlingens förslag.

Rekommendation 317 om skydd av privata utländska investeringar i utvecklingsländerna, rekommendation 332 om bistånd till utvecklingsländer, rekommendation 333 om den internationella råvaruhandeln och rekommendation 345 om en europeisk byrå för rekrytering av frivilliga till tekniskt samarbete

Rekommendation 317 antogs enhälligt vid majsessionen. Församlingen uttalar önskemålet att medlemsregeringarna lämnar aktivt stöd åt OECD:s arbete med en multilateral konvention som bekräftar folkrättens allmänna regler om skydd för utländsk egendom. I detta sammanhang borde såväl de kapitalinvesteringar som de mottagande länderna medverka. Vidare förordas tillsättandet av en expertkommitté med uppgift att studera de förslag som församlingen tidigare framfört i rekommendationerna 159 och 211 (refererade i proposition 1958:128, respektive 1960:113) om en investeringsstadga och en garantifond mot politiska risker vid investeringar i utvecklingsländerna. Bestämmelser om obligatorisk skiljedom eller andra rättsliga medel för reglering av tvister borde intagas i konventioner och bilaterala avtal på området.

Rekommendationen har överlämnats till OECD, som torde ha för avsikt att bereda såväl vissa organisationer, däribland Europarådet, som några utvecklingsländer tillfälle att yttra sig över konventionsförslaget.

I rekommendation 332, som antogs vid septembersessionen, föreslås att medlemsregeringarna godkänner och stödjer av OECD:s kommitté för utvecklingshjälp utarbetade förslag om bistånd till utvecklingsländerna samt att de genom mellanstatliga avtal inom OECD formulerar en gemensam politik i syfte att uppnå maximal effekt i den bilaterala och multilaterala hjälpen till utvecklingsländerna.

Rekommendationen har enligt beslut av ministrarnas ställföreträdare överlämnats till OECD.

Rekommendation 333 antogs likaledes enhälligt vid septembersessionen. I densamma förordas att medlemsstaterna ger sitt stöd åt vissa förslag, vilka

utarbetats inom Förenta Nationerna, rörande garantier för utvecklingsländerna mot prisfluktuationer på råvarumarknaden, samt att de söker genomföra förslagen i lämpliga former.

Ministrarnas ställföreträdare beslöt vid sitt 114:e möte den 22—26 oktober att överlämna rekommendationen till OECD för vidare åtgärd.

Rekommendation 345 antogs enhälligt vid januarsessionen. Det föreslås att Europarådet och OECD gemensamt upprättar en mellanstatlig europeisk byrå, som skulle arbeta inom Europarådets ram och få ett antal uppgifter i samband med anställningen av unga frivilliga i biståndsverksamheten till förmån för utvecklingsländerna. Man skulle särskilt försöka inrikta sig på att fylla den besvärande bristen på arbetskraft på mellannivå liksom på administrativ personal i dessa länder. Byrån skulle bestå av ett flertal organ, och en fond skulle inrättas för finansiering av dess verksamhet.

Vid det 118:e mötet med ministrarnas ställföreträdare instruerades Europarådets generalsekreterare att i samråd med generalsekreteraren i OECD närmare utreda de i rekommendationen angivna förslagen. Ärendet kvarstår på ställföreträdarnas dagordning.

Rekommendation 318 om den europeiska kärnforskningsorganisationen (CERN)

I rekommendationen, som antogs enhälligt vid majsessionen, föreslås att medlemsregeringarna ger CERN allt stöd och att de ägnar den största uppmärksamhet åt ett långtidsprogram för organisationen, varigenom denna skulle få tillfälle att utveckla sitt hittills mycket nyttiga arbete.

Ministrarnas ställföreträdare beslöt vid sitt 112:e möte uppdraga åt generalsekreteraren att med CERN:s generaldirektör överväga lämpligheten av ett samarbetsarrangemang mellan de båda organisationerna samt att eventuellt utarbeta förslag därtill.

Rekommendation 320 om sammankallande av en europeisk konferens på ministernivå för att diskutera och framlägga förslag rörande en europeisk vetenskapspolitik

I rekommendationen, som antogs enhälligt vid majsessionen, föreslås att en europeisk konferens på ministernivå sammankallas för att dryfta och framlägga förslag om en europeisk vetenskapspolitik. Berörda europeiska organisationer borde förbereda konferensen och Europarådets generalsekreterare skulle instrueras att samordna förberedelsearbetet och lämna erforderlig administrativ hjälp.

Vid det 113:e mötet med ministrarnas ställföreträdare i september hänsköts rekommendationen för yttrande till den europeiska undervisningsministerkonferens som ägde rum i Rom i oktober. Konferensen förordade i sitt svar att ett beslut beträffande församlingens förslag borde anstå, till dess att OECD färdigställt en rapport om det vetenskapliga samarbetet inom

en vidare internationell krets. Det har sedermera bestämts att OECD skall anordna en vetenskapskonferens på ministernivå, sannolikt i oktober innevarande år. Med anledning härav instruerade ställföreträdarna vid sitt 118:e möte generalsekretariatet att hålla nära kontakt med OECD:s sekretariat i samband med förberedelserna för konferensen.

Rekommendationerna 323 och 330 om de ekonomiska förbindelserna mellan Europa och Nord-Amerika mot bakgrunden av den europeiska integrationen samt rekommendation 346 om handelsförbindelserna mellan Atlantområdet och andra delar av världen

Rekommendation 323 antogs enhälligt vid majsessionen. Församlingen förordar att OECD påskyndar sina ansträngningar att samordna medlemsstaternas ekonomiska politik. Vidare borde åtgärder vidtagas inom OECD för att öppna atlantiska marknader för halvfabrikat och färdigvaror från utvecklingsländerna och för att stabilisera priserna på råvaror som importeras från dessa länder. Slutligen borde EEC:s och EFTA:s medlemmar genom att förbereda åtgärder efter de linjer som för Förenta Staternas del angivits i »Trade Expansion Act» upprätta en grundval för en öppen ekonomi omfattande de två stora atlantiska marknaderna.

Rekommendationen har enligt beslut av ministrarnas ställföreträdare överlämnats till OECD, EEC och EFTA samt till de enskilda medlemsregeringarna.

I rekommendation 330, som antogs enhälligt vid septembersessionen, lägges tonvikten vid åtgärder ägnade att medverka till en lösning av främst Förenta Staternas och Kanadas betalningsbalansproblem. Sålunda föreslås att OECD stärker sitt maskineri för samarbete på det monetära området, särskilt i vad avser kortfristiga kapitalrörelser. Slutligen förordas att OECD fortsätter studiet av de tendenser till kostnadsinflation, som nu uppträder i den västliga världen, och föreslår åtgärder för att motverka dessa.

Rekommendationen har enligt beslut av ministrarnas ställföreträdare överlämnats till OECD för beaktande.

I rekommendation 346, som antogs enhälligt vid januari-sessionen, föreslås att OECD:s medlemsländer samordnar sin ekonomiska politik och vidtager en serie åtgärder för att främja utvecklingsländernas handel.

Ministrarnas ställföreträdare beslöt vid sitt 118:e möte att överlämna rekommendationen till OECD för beaktande samt till EEC och EFTA för kännedom.

Rekommendation 325 om den kommunistiska kolonialismens metoder i Central- och Östeuropa

Rekommendationen antogs vid septembersessionen utan omröstning. I densamma föreslås att medlemsregeringarna begär att Förenta Nationernas generalförsamling insisterar på verkligt fria val i Europas kommuniststyrda

länder, och att de inom Förenta Nationerna bemöter beskyllningar från kommunistisidan om »imperialism» och »kolonialism» genom att inleda offentliga debatter om de metoder som tillämpas inom sovjetblocket.

Under erinran om att det ej tillkomme Europarådet att taga initiativ till frågors behandling i Förenta Nationerna, bestämde ministrarnas ställföreträdare vid det 114:e mötet att rekommendationen ej skulle föranleda någon åtgärd från deras sida.

Rekommendation 326 om ett utvidgat juridiskt arbetsprogram för Europarådet

I rekommendationen, som antogs enhälligt vid septembersessionen, föreslås att ministerkommittén beslutar om en utvidgning av Europarådets verksamhet på det juridiska området och tillsätter en ad hoc kommitté bestående av högre tjänstemän som skall draga upp allmänna riktlinjer för ett utvidgat juridiskt arbetsprogram.

Sedan den andra justitieministerkonferensen, som sammanträdde i Rom i oktober, givit församlingsförslaget sitt stöd, antog ministerkommittén vid sitt 31:a möte i december en resolution innefattande beslut att utvidga det europeiska samarbetet i Europarådet på det rättsliga området och att tillätta den i rekommendationen föreslagna ad hoc kommittén. Det första mötet med denna kommitté avses äga rum under våren 1963.

Rekommendation 331 om trafiksäkerheten på vägarna

Rekommendationen antogs enhälligt vid septembersessionen. Församlingens förslag har indelats i tre avdelningar. I den första föreslås att ministerkommittén anmodar regeringarna att vidtaga olika åtgärder i fråga om forskning på trafiksäkerhetsområdet, undervisning, förbättring av vägar, hastighetsbegränsning, regler om rattfylleri samt propaganda för trafiksäkerhet. I den andra avdelningen föreslås att i samråd med den europeiska transportministerkonferensen (ECMT) experter sammankallas för att utarbeta föreskrifter om bl. a. periodisk besiktning av motorfordon. I den tredje avdelningen hemställer församlingen att transportministerkonferensen fortsätter sitt värdefulla arbete för att få till stånd en samordning av vägtrafikbestämmelser och slutligen en allsidig europeisk vägtrafikkod. Vidare borde en utredning företagas beträffande sambandet mellan olycksfrekvens och tillfälliga hastighetsbegränsningar.

Rekommendationen har vid flera tillfällen diskuterats av ministrarnas ställföreträdare. Vid det 118:e mötet beslöts att medlemsregeringarnas uppmärksamhet skulle riktas på rekommendationen och att sekretariatet skulle utreda vad andra organisationer, särskilt ECMT och ECE (Förenta Nationernas ekonomiska kommission för Europa) utråder på detta område. I avvaktan på utredningsresultatet kvarstår rekommendationen på ställföreträdarnas dagordning.

Rekommendation 336 om förbindelserna mellan Europarådets församling och OECD samt resolution 241 om anordnande av parlamentariska debatter rörande OECD-frågor

Rekommendationen antogs enhälligt vid septembersessionen. Under hänvisning till ett inom OECD framlagt förslag om en ad hoc konferens mellan parlamentariker från organisationens medlemsländer, i vilken förslagsvis två till fem representanter från varje land skulle delta, uttalar församlingen den uppfattningen, att förslaget ur dess synpunkt kunde godtagas endast för det fall att rådgivande församlingen på ett eller annat sätt finge representera Europarådets medlemsländer och att församlingens sekretariat utnyttjades maximalt i samband med en eventuell konferens. Ministerkommittén uppmanas godkänna församlingens ståndpunkt och vidtaga åtgärder för att få den accepterad i OECD:s råd.

Rekommendationen har i flera omgångar diskuterats av ministrarnas ställföreträdare, som vid sitt 117:e möte i december uttalade att de ställde sig avvisande till en ny församling men att de vore positiva till en parlamentarisk anordning för OECD, som innefattade parlamentariker jämväl från Förenta Staterna och Kanada, liksom från de europeiska medlemsstater i OECD vilka ej vore representerade i Europarådet. Ställföreträdarna hyste förståelse för församlingens önskemål. Ärendet kvarstår på dagordningen.

I anslutning till rekommendation 336 antog församlingen vid januari-sessionen med 85 röster och 2 nedlagda resolution 241. I denna beslutar församlingen utse en delegation med uppgift att taga kontakt med ministerkommittén och medlemsstaternas regeringar för att utverka deras medverkan till förhandlingar med Förenta Staternas och Kanadas regeringar i syfte att genomföra den av församlingen föreslagna lösningen.

Rekommendation 339 om Europas energiproblem

I rekommendationen, som antogs enhälligt vid septembersessionen, anmodas medlemsregeringarna bl. a. att öka sina ansträngningar för att framställa atomenergi till konkurrenskraftiga priser, att intensifiera samarbetet i fråga om atomkraftens fredliga utnyttjande, att åstadkomma en av säkerhetsskäl betingad spridning av oljeimporten och att hålla betryggande lager. Det understrykes att de västeuropeiska länderna bör undvika alltför stort beroende av oljeimport från sovjetblocket. Regeringarna borde vidare ompröva principerna för energibeskattningen och söka utforma en gemensam politik på detta område. Slutligen föreslås att rekommendationen och den rapport som ligger till grund för densamma överlämnas till OECD för studium och lämplig åtgärd.

Ministrarnas ställföreträdare beslöt vid sitt 114:e möte att överlämna rekommendationen till OECD för åtgärd samt till EEC, Euratom och Kol- och Stålunionen för kännedom. Rekommendationen behandlas för närvarande inom OECD.

Departementschefen

Förhandlingarna mellan Storbritannien och den europeiska ekonomiska gemenskapen samt ansökningarna från andra länder om anslutning eller associering till gemenskapen föranledde ingående debatter i församlingen under dess fjortonde session. I de rekommendationer, som antogs i detta ämne, gav församlingen uttryck åt sin livliga önskan, att integrationsfrågan skulle bringas till en snar lösning och att alla berörda länders legitima intressen skulle beaktas. I rekommendation 337, som antogs den 25 september 1962, behandlas särskilt de spörsmål, som sammanhänger med de tre neutrala EFTA-ländernas ansökningar om associering. EEC:s medlemsländer uppmanas taga ställning till dessa problem och inleda förhandlingar med de neutrala om en överenskommelse, som ej inkräktar på Romfördragets vitala bestämmelser och som är förenlig med neutralitetens juridiska och politiska krav. Rekommendation 347 — som antogs den 17 sistlidne januari, alltså några dagar efter president de Gaulles bekanta presskonferens — återspeglar församlingens oro över den brittiska förhandlingsfrågans kritiska läge liksom dess uppfattning, att målet för ett integrerat Europa ej är isolering utan ett nära samarbete med andra världsdelar. Den allmänna inställning, varåt församlingen i dessa och andra rekommendationer givit uttryck, står i god överensstämmelse med de av Sverige hävdade synpunkterna på det europeiska ekonomiska samarbetet. Ett sådant stöd av den parlamentariska europeiska opinion, som framträder i Europarådet, är icke utan betydelse.

Såsom ett uttryck för församlingens värde som kontaktorgan för parlamentariker i vad gäller ekonomiska, kulturella och andra frågor torde man få se den önskan som Schweiz under året ådagalagt för att söka inträde i Europarådet. Ministerkommittén riktade i december efter vederbörlig konsultation med församlingen en inbjudan till Schweiz, vilken besvarats positivt. Den erforderliga parlamentariska proceduren i Schweiz för en anslutning väntas vara genomförd inom kort. Schweiz' inträde i Europarådet bör från svensk sida hälsas med tillfredsställelse.

I rekommendationerna 317, 332, 333 och 345 har församlingen väckt förslag om åtgärder, som syftar till att främja framåtskridandet i utvecklingsländerna, såsom skydd för privata utländska investeringar, effektivisering av den bilaterala och multilaterala hjälpen genom ökad samordning av givarländernas biståndspolitik, garantier mot prisfluktuationer på råvarumarknaden och skapandet av en fredskår som genom frivilliga insatser skulle kunna fylla bristen på utbildad arbetskraft. Det förtjänar påpekas att alla de nu nämnda rekommendationerna avser samtliga utvecklingsländer och ej blott vissa grupper av länder, vilket pläгат vara fallet i församlingens tidigare rekommendationer av denna art. Detta får anses vara en fördel. Vad gäller den sakliga sidan av de nu anförda rekommendationerna märkes, att flertalet av de i dessa framförda uppslagen redan behandlas i olika internationella organ under svensk medverkan.

Församlingen har i rekommendationerna 323, 330 och 346 behandlat olika aspekter av förbindelserna mellan Europa och Nordamerika. De framställda förslagen går i korthet ut på intensifierad samordning inom OECD av medlemsstaternas ekonomiska politik, ökad liberalisering av handeln i den anda, som präglar Förenta Staternas »Trade Expansion Act», och effektiva åtgärder för att stödja utvecklingsländerna i deras strävanden att öka exporten av råvaror och industriprodukter. Beträffande dessa rekommendationer begränsar jag mig till konstaterandet, att Sverige i de internationella organ, i vilka vi deltar, verkar för de angivna syftena.

I rekommendation 325 föreslås att medlemsländerna i Förenta Nationernas generalförsamling samordnar sitt handlande i fråga om vissa förhållanden avseende de östeuropeiska länderna. Under erinran om att det ej tillkommer Europarådet att taga initiativ till frågors behandling i Förenta Nationerna har ministrarnas ställföreträdare beslutat att rekommendationen ej bör föranleda någon åtgärd från ministerkommitténs sida.

Rekommendation 326 om Europarådets juridiska verksamhet har föranlett ett beslut av ministerkommittén att utvidga det europeiska juridiska samarbetet inom Europarådets ram och tillsätta en ad-hoc-kommitté med uppgift att utarbeta ett verksamhetsprogram. Detta beslut överensstämmer med önskemål varåt svenska regeringen vid flera tillfällen givit uttryck.

I rekommendation 336 anknyter församlingen till två tidigare rekommendationer, 245 och 273 (redovisade i proposition 1961:124), i vilka förordas att en inofficiell församling för OECD byggs upp kring Europarådets församling. Tillkomsten av ytterligare en internationell parlamentarisk församling i Europa borde undvikas. I den nya rekommendationen understryks önskemålet, att församlingen vid eventuella parlamentariska konferenser rörande OECD-frågor får representera Europarådsländerna, medan övriga medlemmar i OECD bibehåller rätten utse sina representanter på sätt de själva önskar. Församlingen har i resolution 241 utsett en delegation som skall taga kontakt med medlemsregeringarna i frågan. Jag erinrar om att man från svensk sida, såsom framgår av nyss anförda proposition, i princip uttalat sitt stöd för tanken på att OECD skall få en parlamentarisk anknytning. Sverige bör verka för att frågan får en politiskt och praktiskt tillfredsställande lösning, som så långt möjligt tillgodoser Europarådets intressen. Bland annat måste beaktas att sammanblandning med parlamentariska organ, som har till uppgift att diskutera militära frågor, undvikas.

Såsom nämnts i föregående års proposition om Europarådet genomfördes år 1962 en väsentlig förstärkning av rådets organisation för kulturell verksamhet. Den kulturstyrelse, som jämte tre permanenta kommittéer och ett antal ständiga arbetsgrupper då upprättades, har hållit sina första sammanträden under året. Vidare har ett flertal kurser och konferenser organiserats rörande olika kulturella verksamhetsgrenar, varvid utbildningsfrågor särskilt uppmärksammats. Erfarenheterna från detta första verksamhetsår ger anledning till tillförsikt beträffande det framtida kultursamarbetet inom Europarådet. Det kan här nämnas att Europarådet och OECD genom

ett intimt samarbete på sekretariatsplanet söker undvika att träda in på varandras verksamhetsområden.

I vad avser frågan om en eventuell svensk förklaring enligt artikel 46 i konventionen angående de mänskliga rättigheterna (erkännande av domstolens jurisdiktion), har utrikesutskottet med anledning av en tidigare proposition uttryckt en önskan att regeringen måtte redovisa sin inställning till detta spörsmål, sedan frågan ånyo behandlats i Nordiska rådet. Under hänvisning härtill önskar jag framhålla, att rådet på förslag av sin juridiska niomannakommitté beslutat att ej behandla detta ärende vid den nyligen avhållna elfte sessionen utan uppskjuta detsamma till nästa session.

I proposition 1962: 152 anfördes, att utrikesutskottet med anledning av rekommendation 232 om utsträckande av europeiska domstolens för de mänskliga rättigheterna behörighet att tolka konventionen angående dessa rättigheter förväntade, att regeringen skulle redovisa sin ståndpunkt till de förslag som en expertkommitté skulle utarbeta i ämnet. Med anledning härav vill jag meddela, att experterna numera färdigställt ett sådant förslag till protokoll. Detta avser behörighet för domstolen att efter framställning av ministerkommittén avge rådgivande yttranden i rättsfrågor, som gäller tolkningen av ifrågavarande konvention med tillhörande protokoll. Undantagna är dock frågor rörande innehållet och omfattningen av de fri- och rättigheter som anges i konventionens första avdelning samt i protokollet. Ministrarnas ställföreträdare har beslutat, att protokollet skall framläggas för undertecknande vid ministerkommitténs 32:a session instundande maj månad. Från svensk sida torde detsamma kunna godtagas. Experterna överväger alltjämt förslag om vidsträcktare tolkningsrätt för domstolen.

Under återopande av vad jag i det föregående anført får jag hemställa,

att Kungl. Maj:t måtte till riksdagen avlåta proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående omförmälda av Europarådets rådgivande församling år 1962 och 1963 vid dess fjortonde ordinarie möte fattade beslut.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

L. Schönander

**Vid rådgivande församlingens fjortonde ordinarie möte
antagna rekommendationer**

(I propositionens text särskilt behandlade rekommendationer återges i fullständig översättning, övriga endast i kort sammanfattning)

Sessionen 16—18 maj 1962

Rekommendation 312 om beviljande av konsultativ status för vissa icke-statliga organisationer
Konsultativ status vid Europarådet skulle beviljas Internationella unionen av katolska arbetsgivareföreningar, Internationella socialvårdskonferensen och Världsfederationen för djurskydd.

**Rekommendation 313
om Europarådets allmänna politik**

1. Församlingen
2. som uppmärksammat nyligen vidtagna åtgärder för att utvidga den europeiska ekonomiska gemenskapen ävensom utvecklingen mot ett närmare ekonomiskt och politiskt samarbete i Europa, nämligen:
 - (a) de ansökningar om anslutning till och associering med Gemenskapen som gjorts av Turkiet, Irland, Förenade Konungariket, Danmark, Österrike, Sverige, Schweiz och Norge;
 - (b) öppnandet av förhandlingar mellan Gemenskapen och Förenade Konungariket, Danmark, Irland och Turkiet;
 - (c) utvecklingen av:
 - (i) förhandlingarna mellan Förenade Konungariket och Gemenskapen, samt
 - (ii) diskussionerna om metoder för det politiska samarbetet mellan Gemenskapens medlemmar;
3. som inser att ingen överenskommelse i dessa förhandlingar kan vara godtagbar för alla berörda parter med mindre den:
 - (a) främjar den nuvarande Gemenskapens ekonomiska och politiska utveckling,
 - (b) tryggar samväldets väsentliga intressen,
 - (c) tryggar EFTA-ländernas och övriga europeiska länders legitima intressen;
4. som anser att både i Bryssel förhandlingarna om utvidgning av EEC och i Parisförhandlingarna om europeiskt politiskt samarbete alla parter bör eftersträva »utvidgade gemenskapslösningar» på de problem vilka berör den utvidgade gemenskap, som förhandlingarna syftar till, i överensstämmelse med den princip, som antagits av de sex medlemmarna i den nuvarande gemenskapen;
5. som anser att ett framgångsrikt genomförande av förhandlingarna mellan Förenade Konungariket och EEC delvis beror av neutralitetsproblemet lösning; som vidare tar i betraktande att de neutrala staterna antytt

sin villighet att så långt deras status som neutrala det medger delta i en fullständig ekonomisk associering ävensom i sådant politiskt samarbete som innefattas däri;

6. som hänvisar till den studie rörande neutralitetens rättsliga aspekter, som fogats till politiska utskottets rapport, dok. 1420;

7. som håller före att Europas ekonomiska och politiska enhet kräver att både förhandlingarna om brittiskt inträde i gemensamma marknaden och diskussionerna om politiskt samarbete fortsätter i oförminskad takt;

8. rekommenderar att ministerkommittén uppmanar medlemmarna i EEC;

(a) att påskynda förhandlingarna med Förenade Konungariket, Irland och Danmark samt att inleda förhandlingar med Norge;

(b) att öppna förhandlingar med regeringarna i Schweiz, Sverige och Österrike;

(c) att slutföra pågående förhandlingar med Turkiet;

9. rekommenderar att en överenskommelse i förhandlingarna rörande europeiskt politiskt samarbete erkänner följande principer:

(a) de europeiska gemenskapernas befogenheter måste förbli orubade;

(b) intet ingripande får ske i försvarssamarbetet inom NATO:s ram;

(c) enhällighetsprincipen får ej göras permanent;

samt yrkar att dessa förhandlingar återupptagas så fort som möjligt;

10. erinrar om sina föregående rekommendationer med begäran om sammanslagning utan ytterligare dröjsmål av de tre gemenskapernas verkställande organ.

Rekommendation 314 om möjligheten av något slags ekonomisk överenskommelse mellan Spanien och den europeiska ekonomiska gemenskapen

EEC:s medlemmar skulle pröva möjligheten av något slags ekonomisk överenskommelse med Spanien under beaktande av de konstitutionella förändringar, som skulle bli nödvändiga innan någon form av politisk associering kunde övervägas.

Rekommendation 315

om jordbrukspolitiken i Europa

Församlingen,

som välkomnar besluten i Bryssel den 14 januari angående tillämpningen av en gemensam marknadspolitik för jordbruksprodukter inom de sex medlemsländernas territorium såsom ett steg mot förverkligandet av en gemensam jordbrukspolitik;

som anser att dessa beslut av den 14 januari ej lägger hinder i vägen för andra medlemsländers tillträde till de europeiska gemenskaperna;

som anser att förverkligandet av en gemensam jordbrukspolitik står i nära samband med utvecklingen på andra ekonomiska områden och att detta inbördes samband måste bibehållas;

som välkomnar de ansträngningar som göres av Gemenskapens organ för att komplettera den gemensamma jordbruksmarknadspolitikerna med en gemensam handelspolitik, en samordnad strukturpolitik och en gemensam socialpolitik på jordbruksområdet;

som fäster stor vikt vid en effektiv samordning av strukturpolitiken och

anser att ytterligare dröjsmål på detta område skulle i första hand hindra utvecklingen mot Gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik, i andra hand skapa svårigheter för en överenskommelse mellan Gemenskapen och andra medlemsländer och slutligen begränsa handeln mellan Västeuropa som helhet och dess handelspartner på jordbruksområdet i världen,

rekommenderar ministerkommittén att anmoda medlemsregeringarna:

1. att vidtaga omedelbara åtgärder för att genomföra en effektiv samordning av strukturpolitiken på jordbruksområdet inom alla medlemsstaterna i överensstämmelse med de principer som utarbetats av OEEC/OECD och med beaktande av dels de möjligheter som regionala utvecklingsplaner för industrin erbjuder och dels nödvändigheten att undvika oekonomisk över-skottsproduktion;

2. att intensivt sina ansträngningar beträffande undervisning, upplysning och forskning — i synnerhet marknadsforskning — på jordbruksområdet ävensom beträffande omskolning av jordbruksbefolkning som kan komma att friställas därest en omfattande strukturpolitik genomföres;

3. att i nära samarbete med andra medlemsländer inom OECD aktivt studera införandet av regler för en gradvis avveckling av subsidier och andra metoder, som kan leda till en snedvridning av konkurrensen, i överensstämmelse med artikel 93 mom. 2 i Romfördraget;

4. att vid utarbetandet av en gemensam jordbrukspolitik och i förhandlingarna om en utvidgning av den europeiska ekonomiska gemenskapen ta vederbörlig hänsyn till de medlemsstaters intressen, vilka ej deltagit i förhandlingarna, liksom till tredje länders legitima handelsintressen.

Rekommendation 316

om anslutning till den europeiska konventionen angående de mänskliga rättigheterna av stater som ej är medlemmar i Europarådet

Församlingen,

som erinrar om att den europeiska konventionen angående de mänskliga rättigheterna icke är öppen för anslutning av stater som ej är medlemmar i Europarådet;

som anser det önskvärt att inbjuda sådana stater som äger de nödvändiga förutsättningarna för en anslutning,

rekommenderar ministerkommittén att instruera den expertkommitté, som redan studerar olika frågor i samband med den europeiska konventionen angående de mänskliga rättigheterna, att utarbeta ändringsförslag till konventionen, vilka skulle möjliggöra för ministerkommittén att efter konsultation med församlingen inbjuda icke medlemsstater med de erforderliga förutsättningarna att ansluta sig.

Rekommendation 317

om skydd av privata utländska investeringar i utvecklingsländerna

Församlingen,

som konstaterar att privata investeringar i utvecklingsländerna är ett av medlen att främja det ekonomiska och sociala framåtskridandet i dessa länder och att förbättra deras folks levnadsförhållanden;

som konstaterar att frånvaron av tillräckligt rättsligt skydd och sannolikheten av icke-kommersiella risker f. n. begränsar den privata utländska investeringsvolymen;

som följaktligen är medveten om behovet att finna metoder godtagbara för både kapitalimporterande och kapitalexporterande länder, vilka skulle kunna åstadkomma bättre förutsättningar för att öka de privata utländska investeringarna;

som erinrar om sina rekommendationer 159 (1958) och 211 (1959) om en investeringsstadga och en garantifond mot politiska risker och som framhåller att de förslag som då framfördes, ehuru de utformats med tanke på investeringar i Afrika, är tillämpliga i lika mån på investeringar i utvecklingsländer i allmänhet;

som beklagar att ministerkommittén ej bedömt lämpligt att fullfölja förslagen i dessa rekommendationer;

som noterar att förslaget om en internationell garantifond avseende utvecklingsländer i allmänhet har fått stöd av flera andra organ och institutioner, däribland internationella handelskammaren;

som har kännedom om att förslaget om utarbetande av en investeringsstadga nu studeras av OECD;

som är övertygad om att ett system för obligatorisk skiljedom i tvister sammanhängande med privata utländska investeringar bör under alla förhållanden upprättas och knytas till garantifonden eller infogas i investeringsstadgan,

rekommenderar ministerkommittén:

beträffande en multilateral investeringskonvention:
(a) att medlemsregeringarna aktivt stödjer OECD:s arbete på att förbereda och avsluta en internationell konvention, vari folkrättens allmänna regler om skydd för utländsk egendom bekräftas, och att de eftersträvar att såväl kapitalexporterande som kapitalimporterande stater ansluter sig till en sådan konvention;

beträffande den internationella garantifonden:
(b) att tillsätta en expertkommitté med instruktion att dels skyndsamt studera de förslag som församlingen redan gjort om upprättande av en internationell garantifond mot icke kommersiella risker, dels ock överväga huruvida en andra konvention bör utarbetas, vilken sedermera skulle kunna utgöra en grundval för diskussion med regionala grupper av länder, ej blott i Afrika såsom församlingen tidigare föreslagit, utan också i andra delar av världen;

beträffande obligatorisk skiljedom:
(c) att i båda konventionerna intages en bestämmelse som föreskriver obligatorisk skiljedom eller andra rättsliga medel för reglering av tvister;

(d) att motsvarande bestämmelser rörande obligatorisk skiljedom intages i framtida bilaterala avtal av den typ som under senare år ingåtts av Förenta Staternas och Förbundsrepubliken Tysklands regeringar ävensom i kontrakt mellan investerande företag eller personer och kapitalmottagande regeringar;

slutligen:

(e) att målet på lång sikt skall vara en världsomfattande investeringskonvention; en sådan konvention, allmänt godtagbar och sannolikt härledd ur OECD-konventionen samt innehållande bestämmelser om obligatorisk skiljedom i fall av tvist rörande utländsk egendom, skulle beteckna ett värdefullt steg framåt.

Rekommendation 318

om den europeiska kärnforskningsorganisationen (CERN)

Församlingen,

som erinrar om CERNs utomordentliga framgångar inom grundforskningen, vilka fört den europeiska kärnforskningen till en förstarangsplats;

som konstaterar att denna framgång är resultatet av tio års planerings- och konstruktionsarbete på det internationella samarbetets grund;

som anser att CERNs framgång är ett bevis på värdet av att genom mellanstatliga avtal upprätta internationella forskningsinstitutioner på områden som kräver stora materiella resurser,

rekommenderar ministerkommittén att inleda förbindelser med CERN och föreslå medlemsregeringarna:

1. att ge CERN allt stöd såsom ett utmärkt exempel på europeiskt samarbete; och

2. att ägna den största uppmärksamhet åt ett långtidsprogram för CERN, varigenom institutionen skulle kunna behålla sin framskjutna plats på detta forskningsområde, samt åt finansieringsmetoder för ett sådant program.

Rekommendation 319 om upprättande av ett gemensamt europeiskt observatorium på södra halvklotet

Medlemsländernas regeringar skulle anmodas biträda konventionen om upprättande av ifrågavarande observatorium, och de deltagande regeringarna anmodas vidtaga åtgärder för observatoriets igångsättande och effektiva drift.

Rekommendation 320

om sammankallande av en europeisk konferens på ministernivå för att diskutera och framlägga förslag rörande en europeisk vetenskapspolitik

Församlingen,

som erinrar om och stöder det uttalande som ministerkommittén gjorde i sitt arbetsprogram (dok. 238, 1954), nämligen att samarbete på vetenskapens område »synes vara en förutsättning för framsteg nödvändiga för att bevara Europas ledande position»;

som vidare erinrar om den av den parlamentariska och vetenskapliga konferensen i London 1961 antagna rekommendationen att »församlingen bör äga framställa nya förslag och stimulera regeringarna att mera aktivt samverka för att utnyttja vetenskapliga upptäckter»;

som tagit kännedom om den verksamhet på detta område som sker eller planeras i olika europeiska och internationella organisationer, i synnerhet OECD, den europeiska kärnforskningsorganisationen, Euratom och de två organ som föreslås bedriva rymdforskning (ELDO och ESRO);

som uttrycker tillfredsställelse över att så mycket värdefullt arbete redan utföres på vetenskapens område i Europa och att man i vida kretsar inser den stora betydelse som ett europeiskt samarbete kan få på detta område;

som anser att tiden nu kommit för att på högsta nivå göra en översikt över den pågående verksamheten och att på denna grundval upprätta en gemensam plan för europeiskt vetenskapligt samarbete under de kommande åren,

rekommenderar ministerkommittén:

1. att en europeisk konferens på ministernivå sammankallas för att dryfta och framlägga förslag rörande en europeisk vetenskapspolitik, till vilken konferens alla medlemsstater ävensom de stater, som undertecknat eller anslutit sig till den europeiska kulturkonventionen, skall inbjudas att sända representanter;

2. att delegationerna till denna konferens skall innefatta tjänstemän från samtliga ministerier och institutioner som i varje land ansvarar för olika delar av vetenskapspolitiken;

3. att förberedandet av denna konferens skall anförtros berörda europeiska organisationer och att Europarådets generalsekreterare skall instrueras att samordna förberedelsearbetet och lämna sådan administrativ hjälp som visar sig erforderlig för att konferensen framgångsrikt skall kunna genomföras.

Rekommendation 321 om rapporten över den europeiska civila luftfartskonferensens fjärde session
Medlemsländernas regeringar skulle tillämpa de vid konferensen antagna rekommendationerna, försöka att utarbeta en multilateral liberaliseringskod för europeiska lufttransporter och stimulera flygbolagen till ökat samarbete.

Rekommendation 322 om FAO:s fond för användning av livsmedelsöverskott (Världslivsmedelsprogrammet)
Ministerkommittén skulle stödja programmet och anmoda medlemsregeringarna att generöst bidra där till.

Rekommendation 323

om de ekonomiska förbindelserna mellan Europa och Nord-Amerika mot bakgrunden av den europeiska integrationen

Församlingen,
som inser att utvecklingen av Västeuropas ekonomiska integration kan föranleda avsevärda förändringar i de ekonomiska förbindelserna med Nord-Amerika;

som anser att Västeuropas och Nord-Amerikas utveckling till två väsentligen självförsörjande ekonomiska enheter vore ytterst beklaglig;

som är övertygad om att lösningen på dessa problem måste sökas i en ständigt ökad liberalisering av handelspolitiken på bägge sidor av Atlanten och i samordning av den ekonomiska politiken över huvud;

som erkänner Västeuropas och Nord-Amerikas ansvar mot de nya länderna som är stadda i utveckling;

som av dessa skäl välkomnar förslagen i den »Trade Expansion Bill» som förelagts Förenta Staternas kongress,
rekommenderar ministerkommittén:

1. att anmoda OECD att påskynda sina ansträngningar för att samordna medlemsstaternas ekonomiska politik, särskilt EEC:s och Förenta Staternas;

2. att anmoda medlemsländerna att inom OECD vidtaga åtgärder för att öppna atlantiska marknader för halvfabrikat och färdigvaror, som härrör från utvecklingsländer, ävensom att stabilisera priserna på råvaror som importerats från dessa länder;

3. att anmoda EEC, EFTA:s medlemmar och andra Europarådets medlemsregeringar att förbereda åtgärder motsvarande dem som förutses i Förenta Staterna och att därigenom upprätta en grundval för en öppen ekonomi som omfattar de två stora atlantiska marknaderna.

Sessionen 19—25 september 1962

Rekommendation 324 om nya industriella användningsområden för jordbruksprodukter
Medlemsländernas regeringar skulle anmodas vidtaga olika åtgärder för att stimulera verksamheten på detta område.

Rekommendation 325

om den kommunistiska kolonialismens metoder i
Central- och Östeuropa

1. Församlingen,
2. som ger uttryck åt sin oro över att artikel 21 i den universella deklara- tionen rörande de mänskliga rättigheterna icke tillämpas inom Central- och Östeuropas kommuniststyrda stater;
3. som understryker att, medan den av Europarådets medlemsländer förda politiken i Afrika och Asien syftar till att föra kolonialfolken till självbe- stämmande och självstyrelse, den sovjetiska imperialismens mål i Central- och Östeuropa är att kvarhålla kommunistblocket under sovjetisk kontroll;
4. rekommenderar ministerkommittén:
 - att medlemsregeringarna anmodas begära att Förenta Nationernas ge- neralförsamling insisterar på att verkligt fria val kommer till stånd i Euro- pas kommuniststyrda länder;
 - att medlemsregeringarna anmodas tillbakavisa beskyllningar om »im- perialism» och »kolonialism», som riktas emot dem i Förenta Nationernas generalförsamling, genom att inleda offentliga debatter om de metoder som den sovjetiska kolonialismen tillämpar i Europa.

Rekommendation 326

om ett utvidgat juridiskt arbetsprogram för Europarådet

- Församlingen,
- som erinrar om ministerkommitténs uttalande den 12 december 1960 att den avsåg att »koncentrera sig på ett omfattande program av praktiska upp- gifter» och att den inbjöd församlingen att »samarbeta med sig vid studiet och genomförandet av lämpliga projekt»;
- som erinrar om att ministerkommittén den 20 maj 1954 meddelade för- samlingen att den skulle »överbäga Europarådets roll på de juridiska och ad- ministrativa områdena, eller, med andra ord, vilka uppgifter som rådet lämpli- gen kan utföra på detta område»;
- som erinrar om de uttalanden som i församlingen gjorts av ministerkom- mitténs ordförande den 17 januari 1962 och av Österrikes justitieminister den 17 maj 1962;
- som anser att det är nödvändigt att genomföra ett så omfattande samar- bete som möjligt i Europa på det juridiska området, och att Europarådet är det lämpliga organet för denna uppgift;
- som studerat juridiska utskottets rapport (dok. 1452),
- rekommenderar ministerkommittén:
1. att som ett första steg besluta om en utvidgning av Europarådets juri- diska arbetsprogram;
 2. att tillsätta en ad hoc kommitté bestående av högre tjänstemän för att utarbeta allmänna riktlinjer för ett utvidgat juridiskt samarbetsprogram i Europa. Denna kommitté skulle kunna bestå av två representanter per land, exempelvis en från justitieministeriet eller motsvarande ministerium och en från utrikesministeriets rättsavdelning. Församlingens juridiska utskott borde associeras med ad hoc kommitténs arbete (lämpligen genom sin ord- förande och vice ordförande) på samma sätt som dess kulturutskott associe- rades med det arbete som utfördes av den särskilda kulturkommittén;
 3. Programmet skulle givetvis utarbetas i samråd med Haagkonferensen för internationell privaträtt och Rominstitutet för unifiering av privaträtten,

vilka skulle vara representerade i ad hoc kommittén. Dessutom skulle vunnna erfarenheter och framtida planer inom Beneluxländerna, de nordiska länderna (Nordiska rådet) och den europeiska ekonomiska gemenskapen beaktas.

4. Ad hoc kommittén skulle draga upp de allmänna riktlinjerna för ett utvidgat juridiskt arbetsprogram och upprätta en prioritetsordning med beaktande av juridiska utskottets rapport och de förslag som framförts av Österrikes justitieminister inför församlingen den 17 maj 1962.

Det förväntas att programmet kommer att innehålla tre huvudavdelningar: frågor rörande offentlig och privat internationell rätt, frågor rörande harmonisering och unifiering av lagstiftning samt kriminologiska frågor.

5. Ad hoc kommitténs konklusioner torde underställas ministerkommittén för beslut och församlingen för yttrande.

Rekommendation 327 med yttrande över den europeiska kommunalkonferensens resolution 30 (1962) rörande »United Towns Association»

Ministerkommittén anmodades vidtaga åtgärder med anledning av resolutionen.

Rekommendation 328 med yttrande över den europeiska kommunalkonferensens resolution 34 (1962) rörande Europa-dagen
Ministerkommittén anmodades söka nå ett snabbt, positivt beslut i frågan om firande av och tidpunkt för en Europa-dag.

Rekommendation 329 om den tionde verksamhetsrapporten från Förenta Nationernas Höge Flyktingkommissarie
Medlemsländernas regeringar skulle anmodas lämna särskilda bidrag till Höge Flyktingkommissariens verksamhet till förmån för gamla flyktingar i Europa ävensom medgiva ett anslag i Europarådets budget för samma ändamål.

Rekommendation 330

om de ekonomiska förbindelserna mellan Europa och Nordamerika
mot bakgrunden av den europeiska integrationen

Församlingen,

som erinrar om sin rekommendation 323, vilken antogs den 18 maj 1962, rörande utvecklingen av handelsförbindelserna mellan Europa och Nordamerika mot bakgrunden av den europeiska integrationen;

som inser att en harmonisk utveckling av de ekonomiska förbindelserna mellan Europa och Nordamerika förutsätter samarbete och gemensamt handlande ej blott i fråga om utrikeshandeln utan också inom den ekonomiska och finansiella politiken över huvud;

som särskilt understryker behovet av snabb gemensam aktion för att komma till rätta med den bristande betalningsbalansen i Atlantområdet och som i detta sammanhang uttalar en varning för faran av kostnadsinflation;

som välkomnar de överenskommelser, vilka träffats under de senaste tolv månaderna i syfte att stabilisera nyckelvalutorna, och de ansträngningar i denna riktning som gjorts av internationella valutafonden, av andra europeiska och internationella institutioner samt av centralbankerna i medlemsländerna och i länder som samarbetar med nämnda organisationer;

som anser att dessa ansträngningar måste i en anda av atlantiskt samarbete kompletteras med ytterligare åtgärder inom OECD särskilt med tanke på att fullt ut förverkliga dess ekonomiska utbyggnadsprogram,

rekommenderar ministerkommittén att:

1. anmoda OECD att utveckla sitt maskineri för samarbete på det monetära området, särskilt med hänsyn till kortfristiga kapitalrörelser;

2. kräva att Europarådets medlemsländer vidtager åtgärder inom OECD för att samarbeta med varandra och med Förenta Staternas och Kanadas regeringar i syfte att uppnå permanenta och effektiva lösningar av betalningsproblemen;

3. anmoda OECD att fortsätta och intensifiera studiet av de tendenser till kostnadsinflation, som nu uppträder i den västliga världen, i syfte att få till stånd åtgärder som kan motverka dessa tendenser.

Rekommendation 331

om trafiksäkerheten på vägarna

Församlingen,

som med oro konstaterar det stigande antalet olyckor på Europas vägar som ungefär 65 000 dödade och 1 500 000 skadade per år;

som anser det nödvändigt att en omfattande, långsiktig politik utformas som täcker alla viktiga sidor av trafiksäkerheten för vilken regeringar, lokala myndigheter och privata organisationer gemensamt bär ansvaret;

som anser att de problem, som kräver åtgärder, bör upptagas i prioritetsordning och att en del av dem kan lösas snabbt till ringa kostnad;

som understryker värdet av vetenskaplig forskning på trafiksäkerhetens område liksom det betydelsefulla bidrag som trafikteknikerna kan lämna i fråga om vägarnas konstruktion;

som är övertygad om att den största utsikten till en minskning av trafikolyckorna utgöres av undervisning och övning av vägtrafikanterna, eftersom en mycket hög procent av alla olyckor kan tillskrivas den mänskliga faktorn; dock utan att man därigenom underlåter åtgärder för att förbättra vägarna, införa bättre fordonsinspektion och få till stånd en strängare tillämpning av trafiksäkerhetsföreskrifterna;

som upprepar sin övertygelse att det är nödvändigt att införa trafiksäkerheten som ett särskilt ämne i folkskolans undervisningsprogram och som uttrycker sin tillfredsställelse över att styrelsen för kulturellt samarbete i enlighet med församlingens rekommendation 276 (1961) rekommenderat ministerkommittén att ett internationellt sammanträde anordnas i samarbete med europeiska transportministerkonferensen i syfte att utbyta erfarenheter om de modernaste metoderna för undervisning av barn i trafiksäkerhet;

som välkomnar de av den europeiska transportministerkonferensen (ECMT) i april 1962 antagna rekommendationerna om samordning av vägtrafikbestämmelserna såsom ett första konkret steg mot den europeiska vägtrafikkod som församlingen påyrkat i tidigare rekommendationer;

som beaktar de mycket värdefulla tekniska råd som lämnats av framstående vägtrafike experter från mellanstatliga och privata organisationer under en ad hoc konferens, som anordnats av församlingens ekonomiska utskott i april 1962,

I

rekommenderar ministerkommittén att i överensstämmelse med artikel 15 (b) i Europarådets stadga yrka att medlemsregeringarna:

(a) gör alla ansträngningar för att snarast möjligt upprätta den internationella organisation för samarbete inom trafiksäkerhetsforskningen som föreslagits av OECD:s vetenskapliga kommitté, samt att förlägga organisationens sekretariat till Förenade Konungarikets »Road Research Laboratory» i Crowthorne;

(b) ägnar större uppmärksamhet åt att utöka undervisningen i trafikteknik genom att upprätta institutioner i detta ämne vid Europas olika universitet, åtminstone en i varje medlemsland;

(c) i första hand inriktar vägförbättringarna på s. k. »svarta punkter», där ett onormalt stort antal olyckor konstaterats, och vidtager dessa åtgärder i samverkan mellan statliga och kommunala myndigheter, eftersom arbeten som erfordras för att eliminera dessa farliga punkter blir relativt billiga;

(d) gör anbringandet av fästband för säkerhetsbälten obligatoriskt i alla nya bilar;

(e) inom ramen för vederbörande internationella organisation upprättar maximi- och miniminormer för styrkan på motorfordonens fram- och bakbelysning liksom på signalanordningar i syfte att anpassa dem likartat efter natt- och dagförhållanden;

(f) snarast möjligt antager de normer för maximivikt och maximidimensioner på fordon som nedlagts i ECMT:s överenskommelse den 5 oktober 1960;

(g) förstärker trafikpolisen och vägpatrullerna samt förser polisen med fullständigare teknisk utrustning för trafikkontrollen men ävenledes avskaffar alla kontroller som har karaktär av fällor;

(h) inför allmän hastighetsbegränsning i alla tätbebyggda områden samt tillser att alla hastighetsgränser i och utanför sådana områden utmärkes genom skyltar vid början och slutet av de sträckor för vilka hastighetsbegränsningen gäller;

(i) företager en vetenskaplig undersökning på europeisk nivå i syfte att utröna vid vilken alkoholkoncentration i blodet en person kan anses bli olämplig att framföra fordon samt skärper straffen för fordonsförare, som befunnits ha mer än den lagligen tillåtna alkoholkoncentrationen i blodet, ävensom inför sådana straff, därest de ej redan finnes;

(j) snabbt ratificerar den europeiska överenskommelsen av den 19 januari 1962 rörande arbetsförhållandena för besättningar på fordon, som utförs internationella transporter på landsväg, vilken överenskommelse utarbetats inom Förenta Nationernas ekonomiska kommission för Europa, samt genom lämplig övervakning tillser att de i överenskommelsen intagna bestämmelserna om största antal arbetstimmar och skäligen viloperioder noggrant iakttages;

(k) upprättar ett större antal rörliga psykotekniska testlaboratorier för att främja den frivilliga kontrollen av förarnas lämplighet samt uppmuntrar och understödjer vidareutbildningskurser för yrkesförare och förare som varit inblandade i olyckor;

(l) uppmuntrar de lokala myndigheterna, försäkringsbolagen, oljebolagen, bilindustrin etc. att finansiera trafiksäkerhetspropaganda samt lämnar privata trafiksäkerhetsorganisationer finansiell hjälp;

II

rekommenderar ministerkommittén:

(a) att i samverkan med ECMT sammankalla en expertgrupp, som skall utarbeta regler, baserade på fordonets ålder och körsträcka, rörande regelbunden obligatorisk fordonsinspektion, samt att yttra sig över huruvida en konvention vore det lämpliga sättet att reglera denna fråga;

(b) att sammankalla en expertgrupp för att utarbeta ett europeiskt standardformulär till polisrapporter om olyckor, varigenom ett likformigt dokument för rättsliga och statistiska ändamål skulle erhållas;

(c) att inbjuda församlingens underutskott för vägtrafiksäkerhet till det gemensamma expertmöte med Europarådet och ECMT som avses äga rum för att diskutera trafiksäkerhetsundervisning i skolorna;

III

anmodar ministerkommittén att översända följande förslag till ECMT:

(a) att fortsätta med att formulera konstruktiva rekommendationer om samordning av vägtrafikregler och att överväga möjligheten att göra dessa regler bindande och infoga dem i en konvention, som skulle utgöra en omfattande europeisk vägtrafikkod och kunna vara färdig för undertecknande före 1963 års utgång;

(b) att i samarbete med OECD:s tekniska organ studera den framtida utvecklingen av vägtrafiken i Europa med beaktande av relationen mellan bruttonationalproduktens tillväxt och andra liknande faktorer å ena sidan samt ökningen av antalet privata och kommersiella fordon i Europas länder å den andra;

(c) att som ett led i en vetenskaplig undersökning om olycksorsakerna företaga en noggrann utredning om sambandet mellan hastighetsbegränsning utanför tätbebyggda områden och olycksfrekvensen samt att återupptaga studiet av hastighetsföreskrifter;

(d) att påbörja och underlätta distribution inom ECMT:s medlemsländer av korta televisionsprogram, som utarbetats gemensamt av polismyndigheter, trafiksäkerhetsexperten och televisionstekniker och som visar olyckor i rekonstruktion och lämnar upplysning om lämpligt uppträdande på vägarna.

Rekommendation 332

om bistånd till utvecklingsländer

1. Församlingen,
2. som är övertygad om att utvecklingen ställer den fria världen inför problem som med varje år växer i betydelse och angelägenhetsgrad;
3. som med tillfredsställelse konstaterar att OECD, till vilken ministerkommittén överlämnat rekommendation 288, eftersträvat att samordna medlemsstaternas politik gentemot utvecklingsländerna;
4. som konstaterar att kommittén för utvecklingshjälp efter ett års arbete nu upprättat en rapport som i sina huvudlinjer motsvarar de tankar som framförts i rekommendation 288 och i tidigare rekommendationer;
5. som likväl erinrar om att nämnda kommittés arbete icke lett till undertecknandet av några regeringsavtal inom OECD och att hittills allt helt och hållet beror på regeringarnas vilja att var för sig tillämpa de principer och metoder som gemensamt utarbetats;
6. rekommenderar medlemsregeringarna att godkänna och stödja kommitténs för utvecklingshjälp förslag och att genom mellanstatliga avtal formulera en gemensam politik inom OECD i syfte att uppnå maximal effekt i den bilaterala och multilaterala hjälpen till utvecklingsländerna.

Rekommendation 333
om den internationella råvaruhandeln

1. Församlingen,
2. som erinrar om sin rekommendation 288;
3. som anser att det senaste årets erfarenheter i väsentlig grad har bekräftat dess uppfattning att en bättre organisation av den internationella råvarumarknaden är en förutsättning för framåtskridande i de underutvecklade jordbruks- och råvaruproducerande länderna;
4. som anser att utsikten av Storbritanniens anslutning till Europamarknaden aktualiserat denna fråga i särskild grad, enär gemensamma marknaden som den viktigaste potentiella marknaden för råvaror bär ett tungt ansvar för världshandelns utveckling;
5. som konstaterar att råvarumarknadens utveckling på lång sikt utvisar en ständig sänkning av priserna och en relativ minskning i efterfrågan jämfört med industriprodukter och tjänster;
6. som anser att i avsaknad av en långsiktig lösning, vilken alltjämt ter sig osäker, de lösningar på kort sikt som föreslagits av Förenta Nationernas expertgrupp skulle erbjuda utvecklingsländerna möjligheter att fortsätta sina utvidgningsplaner och samtidigt göra det lättare att på erfarenhetens grund utarbeta metoder för organiseringen av den internationella råvaruhandeln,
7. rekommenderar ministerkommittén att besluta att medlemsstaterna stödjer Förenta Nationernas experters förslag och eftersträvar att genomföra deras plan antingen genom att inrätta ett internationellt ad hoc organ eller genom att uppdraga åt GATT, internationella valutafonden eller annan lämplig organisation att utarbeta ett försäkringssystem varigenom utvecklingsländerna kan erhålla garantier mot alltför kraftiga fluktuationer på råvarumarknaden.

Rekommendation 334 om åtgärder från medlemsstaternas sida för att stärka styrelsens för kulturellt samarbete administrativa och finansiella resurser
Medlemsländernas regeringar skulle anmodas att i olika former stödja Europarådets utökade kulturverksamhet.

Rekommendation 335 om europeiskt tekniskt bistånd till Afrika på det rättsliga området
Medlemsregeringarna skulle anmodas att bl. a. genom att underlätta utbildningen av afrikanska jurister och publiceringen av eventuellt i regeringsarkiven befintligt material om de afrikanska rättssystemen medverka till teknisk hjälp åt afrikanska stater som begär bistånd på det rättsliga området.

Rekommendation 336
om förbindelserna mellan Europarådets församling och OECD

1. Församlingen,
2. som välkomnar det arrangemang, vilket träffats den 1 februari 1962 mellan Europarådet och OECD, och som är beredd att fullgöra den rådgivande uppgift som tilldelats densamma genom detta arrangemang;

3. som anser att en diskussion med amerikanska och kanadensiska parlamentariker skulle förläna denna konsultativa funktion större vikt;

4. som erinrar om sina tidigare rekommendationer 245 och 273 med förslag till anordnande av *ad hoc* möten mellan rådgivande församlingen samt amerikanska och kanadensiska parlamentariska delegationer;

5. som erfarit att OECD:s råd för närvarande överväger förslag om anordnande av en separat parlamentarisk konferens, bestående av 2—5 parlamentariker per medlemsland, med uppgift att diskutera OECD:s angelägenheter;

6. som hävdar att bildandet av OECD ej får föranleda uppkomsten av en ny internationell parlamentarisk församling, vare sig officiell eller icke officiell, eftersom det ur europeisk synpunkt finns de allvarligaste invändningar mot en särskild församling, som skulle utöka antalet redan existerande parlamentariska församlingar och leda till en för Europa skadlig splittring av resurserna;

7. som dessutom anser att det skulle vara särskilt olägligt att överväga inrättandet av en ny församling vid en tidpunkt, då gemensamma marknadens utvidgning kan leda till en viss reorganisering bland europeiska och kanske även atlantiska organisationer;

8. beslutar av dessa skäl, att det nya förslaget skulle — i rationaliseringsyfte — kunna godtagas endast om:

— rådgivande församlingen på ett eller annat sätt kommer att på den europeiska sidan representera Europarådets medlemsländer, under det att Förenta Staterna, Kanada och andra europeiska länder må representeras såsom de finner lämpligast;

— rådgivande församlingens byrå och dess kansli kommer att maximalt utnyttjas;

9. och rekommenderar ministerkommittén att godkänna församlingens i denna rekommendation framförda förslag samt vidtaga alla erforderliga åtgärder för att säkra deras antagande i OECD:s råd.

Rekommendation 337 om europeisk integration

1. Församlingen,

2. som med tillfredsställelse tagit kännedom om de positiva resultat, som har nåtts vid Brysselkonferensen rörande den brittiska ansöknings om anslutning till europeiska ekonomiska gemenskapen, men som beklagar att vissa problem icke har lösts och att konferensen har måst uppskjutas;

3. som är medveten om det hot mot den europeiska enhetens sak som den av uppskovet framkallade osäkerheten medför;

4. som är övertygad om att efter de vid förhandlingarna redan gjorda framstegen överenskommelse kan uppnås beträffande återstående frågor, om det göres en ömsesidig ansträngning i syfte att åstadkomma kompromiss och under förutsättning att Gemenskapens väsentliga särdrag och dess möjligheter till framtida ekonomisk och politisk utveckling respekteras, under det att samtidigt tillräckliga garantier tillskapas för samväldets intressen, vilka icke kan ersättas utan allvarliga risker; som bringar i erinran den avsevärda utveckling som Europas handel med, hjälp till och investeringar i samväldet undergått;

5. som anser det högeligen önskvärt, att de förhandlingar, som inletts mellan europeiska ekonomiska gemenskapen å ena sidan samt Danmark och Norge å den andra, slutföras framgångsrikt på kortast möjliga tid;

6. som anser det mycket önskvärt, att förhandlingarna med Turkiet leder till en association med möjlighet till fullt medlemskap i framtiden;

7. som anser det angeläget, att förhandlingar så snart som möjligt påbörjas med Irland;

8. som noterar att Portugal har begärt förhandlingar i syfte att definiera sitt framtida förhållande till europeiska ekonomiska gemenskapen;

9. som konstaterar, att de av svenska och österrikiska regeringsrepresentanter i Bryssel den 28 juli 1962 avgivna deklARATIONERNA visar, att dessa två länder är beredda att inom ramen för en association med EEC åtaga sig skyldigheter, som går utöver enbart en tullunion, men att den exakta innebörden av de avvikelser från Rom-fördraget, som de önskar, ej har blivit klart angiven ännu;

10. som konstaterar att Gemenskapens behöriga organ ännu ej redogjort för sin ståndpunkt till de problem som uppkommit genom de neutrala ländernas associationsansökningar, och att delade meningar råder i fråga om begreppet neutralitet och de begränsningar som neutraliteten kan innebära med avseende på de neutrala staternas deltagande i Gemenskapen;

11. som anser det viktigt att klarlägga dessa problem i förhandlingarna mellan Gemenskapen å ena samt Schweiz, Sverige och Österrike å andra sidan, och som hoppas att dessa förhandlingar snart skall börja och att de skall lyckas;

12. som anser att de beträffande den ekonomiska integrationen uppnådda resultaten skulle vara otillräckliga, om det europeiska enhetsverket icke fullföljdes på politisk nivå;

13. som konstaterar att, vilket maskineri som än till sist visar sig bäst ge uttryck åt gemenskapsandan, de förslag, som förberetts och diskuterats i den kommission, vars nuvarande ordförande är herr Catani, för närvarande utgör den enda möjliga utgångspunkten, men att förhandlingarna om denna fråga avbröts den 17 april 1962;

14. som ånyo bekräftar de principer vilka måste ingå i varje överenskommelse om en politisk union, och vilka formulerats av församlingen i dess rekommendation 313 av den 17 maj 1962;

15. som anser det vara av största betydelse både för att ena Europa och stärka dess position i den övriga världen, att Storbritannien och alla andra stater, som må erhålla fullt medlemskap i EEC, också deltar i en politisk union;

16. som anser det vara mycket önskvärt, att alla fria folk på vår kontinent får tillfälle att på något sätt deltaga i Europas enande, men som också erkänner behovet att ge den europeiska gemenskapen ett maximum av sammanhållning och dynamisk kraft; som anser att dessa två strävanden svårigen skulle kunna bringas till harmoni inom ramen för ett enhetligt uppbyggt organ, och att det därför är önskvärt att utarbeta ett differentierat system för Europas enande;

17. som är medveten om den historiska betydelsen av den deklARATION, i vilken Förenta Staternas president den 4 juli 1962, årsdagen av Amerikas frigörelse, föreslog att, så snart som Europa nått full enhet, länkar av ömsevidigt beroende skall upprättas mellan hans land och Europa;

18. som anser att det är en skyldighet för framstående talesmän för Europa att ge svar på dessa förslag och att godkänna de principer som inspirerat desamma och den riktning som förslaget anger för den fortsatta utvecklingen;

19. som anser det önskvärt att omedelbart studera följderna av det amerikanska erbjudandet ävensom konkreta lösningar som kan förutses för dess genomförande,

20. rekommenderar ministerkommittén:

(a) att anmoda regeringarna i EEC:s medlemsstater och Förenade Konungarikets regering att återupptaga och framgångsrikt slutföra förhandlingarna rörande den brittiska ansökan om anslutning genom att eftersträva en överenskommelse, som å ena sidan helt respekterar Gemenskapens väsentliga särdrag och dess möjligheter till politisk och ekonomisk utveckling och å den andra säkrar en riktig avvägning mellan fördelar och nackdelar för samväldet i samband med Storbritanniens anslutning;

(b) att anmoda regeringarna i EEC:s medlemsstater att fortsätta de förhandlingar som redan börjat med Danmark, Norge och Turkiet samt att inleda förhandlingar med Irland;

(c) att anmoda regeringarna i EEC:s medlemsstater att undersöka möjligheten av något slags ekonomisk överenskommelse mellan Portugal och EEC;

(d) att anmoda EEC:s medlemsregeringar att definiera sin ståndpunkt till de problem som uppkommit genom Sveriges, Schweiz' och Österrikes ansökningar om associering samt att börja förhandlingar med dessa länder så snart som möjligt med vilja att nå en överenskommelse, som utan att inkräkta på några vitala bestämmelser i Rom-fördraget är förenlig med neutralitetens juridiska och politiska krav såsom de bedöms i ljuset av det rådande internationella läget;

21. rekommenderar återupptagandet av förhandlingarna om dels upprättande av en europeisk politisk union i överensstämmelse med de principer, som angivits i rekommendation 313 av den 17 maj 1962, och dels deltagande i denna union av länder som kan komma att erhålla fullt medlemskap i EEC, särskilt Förenade Konungariket;

22. rekommenderar vidare att ett differentierat system för Europas enande utarbetas, vilket möjliggör att en verklig gemenskap successivt åvägbringas med institutioner som är i stånd att formulera och utföra gemensamma beslut, speciellt i ekonomiska, politiska och militära frågor, och som medger en associering med gemenskapen av de stater som icke kan eller vill binda sig för fullt medlemskap;

23. erkänner den historiska betydelsen av den deklaration, i vilken president Kennedy den 4 juli 1962 föreslog att länkar av ömsesidigt beroende skulle upprättas mellan hans land och Europa så snart detta nått enhet;

24. fastslår att de principer som angivits i deklarationen av den 4 juli motsvarar önskningarna hos de folk, som är representerade i Europarådets rådgivande församling;

25. rekommenderar ministerkommittén att så snart som möjligt igångsätta studiet av de problem, som aktualiseras av denna deklaration, samt förklarar sig villig att själv delta i detta studium, om möjligt i samverkan med medlemmar av Förenade Staternas kongress.

Rekommendation 338

om de europeiska ekonomiska förbindelserna

1. Församlingen,

2. som är övertygad om att den ekonomiska integrationen av hela västra Europa, vilken utgör ett mål av största betydelse för alla medlemsländer i Europarådet, kan och bör förverkligas omkring den europeiska gemensamma marknaden såsom kärna genom anslutning till EEC av de europeiska stater, som kan acceptera Rom-fördragets politiska och ekonomiska principer och säkra deras genomförande, samt genom association på ett eller an-

nat sätt av de europeiska stater som ej är i stånd vare sig att godtaga alla dessa principer eller att tillämpa dem fullt ut för närvarande;

3. som beaktar dels ratifikationen i augusti 1962 av associationsavtalet mellan Grekland och gemensamma marknaden, dels de ansökningar om förhandlingar som successivt ingivits till EEC av Turkiet, Förenade Konungariket, Danmark, Irland, Sverige, Österrike, Schweiz, Spanien, Norge och Portugal, dels det aktuella läget i de förhandlingar eller formella diskussioner som ägt rum till följd av dessa ansökningar;

4. som är övertygad om att förhandlingarna mellan Förenade Konungariket och EEC:s medlemsländer är både de svåraste och mest betydelsefulla av alla förhandlingarna, dels på grund av sina ekonomiska följder och dels emedan ett framgångsrikt slutförande av desamma är avgörande för framsteg och resultat i förhandlingarna mellan EEC och flertalet av de andra europeiska länderna;

5. som beträffande förhandlingarna mellan Förenade Konungariket och EEC:s medlemsländer anser att, även om det återstår vissa vitala punkter om vilka parterna ännu ej kunnat nå överenskommelse, det likväl har visat sig möjligt att enas om ett mycket stort antal grundläggande frågor tack vare den vilja att lyckas som alla de berörda länderna visat; och som i synnerhet anser, att dessa lösningar utformats på ett sådant sätt att EEC:s karaktär av gemenskap och Rom-fördragets principer kommer att respekteras i en framtida utvidgad gemenskap;

6. som vidare anser det nödvändigt att undvika att utsätta utanförstående europeiska och icke europeiska länder, i synnerhet dem som tillhör samväldet, för skada eller risker som går utöver vad som är absolut nödvändigt till följd av behovet att respektera Gemenskapens grundläggande särdrag såsom de definierats i Rom-fördraget;

7. rekommenderar ministerkommittén:

(i) att rikta en mycket allvarlig maning till regeringarna i de medlemsländer som deltar i förhandlingarna rörande Förenade Konungarikets anslutning till EEC att göra alla ansträngningar för att uppnå snar överenskommelse på alla ännu utestående punkter i den anda av förståelse som bör besjåla framtida medarbetare i ett gemensamt företag;

(ii) att underrätta berörda regeringar om rådgivande församlingens sålunda formulerade önskemål genom att fästa deras uppmärksamhet vid inledningen till denna rekommendation och till församlingens debatt om densamma.

Rekommendation 339 om Europas energiproblem

Församlingen,

som betonar att god tillgång på energi är en förutsättning för att ekonomin skall fungera tillfredsställande;

som anser att den ekonomiska aktiviteten i Västeuropa skulle påverkas gynnsamt av att tillräckligt med energi funnes till låga priser och genom att konsumenten finge möjlighet att välja den typ av energi som bäst svarar mot hans behov;

som i huvudsak instämmer i de konklusioner som gjorts i OEEC:s rådgivande energikommittés rapport, vilken publicerades i januari 1960 under titeln »Towards a New Energy Pattern for Europe» (the Robinson Report);

som är övertygad om att den ekonomiska och tekniska utvecklingen på energiområdet kräver skyndsam, närmare integration av energitillgångarna och energipolitiken i Västeuropa som helhet.

rekommenderar ministerkommittén att hos medlemsregeringarna insistera på att dessa i sin energipolitik beaktar följande synpunkter och förslag;

1. de ansträngningar som hittills gjorts för att förbättra tekniken för energiprognoiser bör intensifieras, enär det skulle vara ett stort misstag om den nuvarande goda tillgången på energi ledde till en minskning i OECD:s ansträngningar på detta område;

2. det är angeläget att huvudvikten lägges på världsomfattande snarare än enbart västeuropeiska energiprognoiser, eftersom en allt större del av Västeuropas energibehov tillgodoses genom import;

3. medlemsregeringarna bör, enär på längre sikt en stigande andel av Västeuropas energibehov sannolikt kommer att fyllas av atomkraft, uppmuntras att nedlägga erforderliga vetenskapliga och tekniska ansträngningar för att vara i tillfälle att utnyttja atomkraften, när denna kan konkurrera med andra typer av energi, särskilt genom samarbete inom och mellan ENEA, Euratom och internationella atomenergiorganet;

4. närmare samarbete mellan medlemsregeringarna för fredlig användning av atomenergi är synnerligen önskvärt för att minska förlusten av tid och pengar liksom dubbelarbete;

5. med hänsyn till att atomenergin faktiskt redan utnyttjas, skulle det vara felaktigt att basera den nationella energipolitiken på antagandet att Västeuropa inom en överskådlig framtid löper risken att stå utan energitillgångar antingen genom att de exploateringsbara petroleumreserverna uttömts eller därför att erforderlig utländsk valuta för inköp av sådana produkter saknas;

6. med hänsyn till att säkerhetsproblemet i samband med oljetillförseln huvudsakligen består i risken att tillförselvägarna plötsligt avbrytes eller att leveranserna minskas eller helt upphör i fall av politisk spänning, som ej gått så långt som till öppna fiendtligheter, synes säkerhetskravet bäst kunna tillgodoses, icke genom ökad självförsörjning i syfte att minska verkningarna av ett avbrott i tillförseln utan genom spridning av tillförselkällorna, vilket innebär en aktiv olje- och naturgasprospektering i Västeuropa, genom ett tanktonnage, som överstiger normala behov, varigenom alternativa tillförselkällor och tillförselvägar snabbt kan utnyttjas, samt genom tillräckliga lager i konsumtionsländerna för att överbygga tillfälliga störningar;

7. i detta sammanhang är det angeläget att Västeuropas länder noggrant beaktar nödvändigheten av att ej i alltför hög grad göra sig beroende av oljeimporten från sovjetblocket;

8. en stabil och blomstrande kolindustri i Västeuropa kan existera endast om den nuvarande produktionsnivån metodiskt sänkes under nästa decennium;

9. att regeringarna i de europeiska länder som har en betydande kolproduktion tillåte obegränsad konkurrens mellan inhemskt kol och importerat kol eller olja skulle emellertid vara ytterst oansvarigt och få olyckliga sociala följder;

10. om man önskar uppnå stabilitet och välstånd i den västeuropeiska kolindustrin genom metodisk minskning av produktionen är det nödvändigt:

(a) att även i fortsättningen lämna kolindustrin temporärt skydd;

(b) att föra en målmedveten politik som går ut på att lämna ersättning till, omskola eller omplacera gruvarbetare som friställts genom reorganiseringen;

11. det temporära nödvändiga skyddet av kolindustrin i Västeuropa bör ej utformas så att det förorsakar höjning av energipriset;

12. regeringarna bör (med förbehåll för ovannämnda temporära åtgär-

der) uppmanas att ompröva beskattningssystem och föreskrifter på energiområdet i syfte att genomföra Robinsonkommissionens rekommendationer om energibeskattningen samt att fastställa en gemensam politik;

13. med hänsyn till de besparingar som kan göras genom att på lång sikt utbyta elektrisk energi över de nationella gränserna i Västeuropa, bör OECD anmodas att i samarbete med intresserade internationella fackorgan på lämpligt sätt fullfölja studiet av vilka långsiktiga och varaktiga åtgärder, som kan vidtagas på området, med beaktande av de västeuropeiska ekonomiernas ständigt ökande beroende av varandra.

Församlingen uppmanar vidare ministerkommittén:

(a) att överlämna ovannämnda rekommendationer med åtföljande rapport till OECD för övervägande och lämplig åtgärd; och

(b) att överlämna dessa synpunkter jämte rapporten till Europarådets medlemsländer för studium med begäran att de underrättar rådgivande församlingen om sin uppfattning rörande de olika rekommendationerna.

Sessionen 14—18 januari 1963

Rekommendation 340 om den europeiska konferensen av nationella organisationer för vin, sprit, öl och cider

Vederbörande expertkommitté skulle beredas tillfälle att genom tätare möten snabbt avsluta ett pågående konventionsarbete.

Rekommendation 341 om anti-buller kampanjen

Olika åtgärder skulle vidtagas för att förhindra eller minska skadeverkningar av buller från framtida civila överljudsflygplan.

Rekommendation 342 om ratifikation av Europaråds-konventioner i medicinska ämnen

Medlemsländernas regeringar skulle anmodas under-teckna och ratificera vissa uppräknade överenskommelser.

Rekommendation 343 om medicinska stipendier och programmet för samordnade medicinska stipendier

Rådgivande församlingen skulle beredas tillfälle att sända en representant till stipendiekommitténs sammanträden och att genom denne framställa förslag rörande val av ämnen för samordnade stipendier.

Rekommendation 344 om bidrag från medlemsstaterna till Förenta Nationernas barnfond (UNICEF)

Nio medlemsstater (ej Sverige) skulle anmodas höja sina bidrag till fonden.

Rekommendation 345

om en europeisk byrå för rekrytering av frivilliga för tekniskt samarbete

Församlingen,

som konstaterar att europeisk ungdom ofta uttryckt en önskan att lämna frivillig hjälp till utvecklingsländerna;

som anser att den brist på arbetskraft på mellannivå och på administrativ personal, som är ett av de allvarligaste problemen för utvecklingsländerna, erbjuder en möjlighet för unga människor att spela en betydelsefull roll i dessa länders ekonomiska och sociala utveckling;

som emellertid anser att tillgången på god vilja och kunnande bland de unga kan till stor del bli oanvänd i brist på tillräcklig samordning i fråga om rekrytering och utbildning av frivilliga samt beträffande finansieringen därav;

som anser att de traditionella biståndsformerna — bilateral eller multilateral hjälp — är otillräckliga för att tillgodose de väldiga behoven, särskilt av mänskligt kapital;

som beaktar och stödjer de konklusioner och rekommendationer som antogs vid det colloquium »Ungdomen och utvecklingshjälpen» som anordnades av Europarådet och OECD i december 1962, vilka beslut fogats vid sociala utskottets rapport (dok. 1542);

som erinrar om sin preliminära rapport om en europeisk organisation för social verksamhet till förmån för utvecklingsländerna (dok. 1433),

rekommenderar ministerkommittén:

1. att en europeisk mellanstatlig byrå upprättas av Europarådet och OECD gemensamt i ändamål att inrymma ungdomens frivillighjälp i programmen rörande tekniskt samarbete till förmån för utvecklingsländerna;

byrån skulle fungera inom ramen för Europarådet och underlätta förbindelserna mellan utvecklingsländer eller tekniska samarbetsorgan, som behöver personal, och statliga eller privata organisationer, som rekryterar unga frivilliga, varigenom dessa organisationers verksamhet skulle kunna byggas in i tekniska samarbetsprojekt;

byrån skulle bestå av följande organ:

(a) ett förvaltningsråd sammansatt av representanter för de regeringar som deltar i byrån;

(b) en rådgivande kommitté sammansatt av representanter för privata organisationer och förvaltningsrådet samt av representanter utsedda av rådgivande församlingen;

(c) en årlig konferens med deltagande av medlemmar i förvaltningsrådet och representanter för de mottagarländer som slutit samarbetsöverenskommelser med byrån;

en fond skulle upprättas innefattande:

— en av samtliga medlemsstater finansierad administrativ budget;

— en verksamhetsbudget finansierad av de regeringar som deltar i genomförandet av vissa projekt;

— donationer eller andra bidrag från privata källor;

ovannämnda organ skulle biträdas av en generaldirektör utsedd av de bägge internationella organisationernas generalsekreterare; ett begränsat sekretariat skulle inrättas;

en årlig verksamhetsberättelse skulle översändas till rådgivande församlingen;

byrån skulle få till uppgift bl. a.:

(a) att utvälja uppgifter i vilka frivilliga kan användas som arbetskraft på mellannivå eller som administrativ personal eller som instruktörer för utbildning av lokal personal;

(b) att sluta erforderliga överenskommelser med lokala myndigheter och tekniska samarbetsorgan;

(c) att definiera vilka kvalifikationer som skall gälla för de frivilliga;

(d) att omhändertaga dessa:

genom utbildningskurser;

genom att ordna deras transport;

genom att tillförsäkra dem ett visst mått av komfort i fråga om husrum och underhåll;

genom att kontrollera deras hälsotillstånd;

genom att hjälpa dem att få anställning vid återkomsten.

I inledningsskedet skulle byrån upprätta ett standardkontrakt med definition av de frivilligas rättsliga status och med bestämmelser för deras skydd ävensom ett standardförsäkringskontrakt att tillämpas på dem;

2. att uppdraga åt Europarådets generalsekreterare att fortast möjligt och i nära samarbete med OECD:s generalsekreterare verkställa en detaljerad utredning rörande olika aspekter på upprättandet av den föreslagna byrån med beaktande av de synpunkter som uttalats av rådgivande församlingen och av de konklusioner colloquiet »Ungdomen och utvecklingshjälpen» kommit fram till:

3. att en ad hoc kommitté upprättas av Europarådets ministerkommitté och OECD:s råd gemensamt med uppgift att granska ovannämnda utredning. Med hänsyn till ärendets brådskande natur borde ad hoc kommittén tillsättas mycket snart, så att den blir i tillfälle att granska utredningen så fort som denna verkställts.

Rådgivande församlingen torde få del av sekretariatets utredning och ad hoc kommitténs konklusioner.

Rekommendation 346

om handelsförbindelserna mellan atlantområdet och andra delar av världen

Församlingen,

som erinrar om sina två tidigare rekommendationer om de atlantiska ekonomiska problemen;

som anser att det atlantiska »partnership» som föreslagits av president Kennedy måste utvecklas under hänsynstagande till industristaternas ansvar för det ekonomiska framåtskridandet i mindre utvecklade områden;

som konstaterar att de mindre utvecklade områdenas handel under det senaste årtiondet ökat i långsammare takt än världshandeln och vida långsammare än den atlantiska och inomeuropeiska handeln, vilket återspeglar den växande ojämnheten i välståndsfördelningen mellan utvecklade och mindre utvecklade länder;

som konstaterar att denna tendens åtföljts av fallande priser på råvaror och stigande priser på industriprodukter med en allvarlig försämring av de mindre utvecklade områdenas »terms of trade» som följd;

som konstaterar att de importprodukter till de mindre utvecklade länderna som allvarligast berörts av denna utveckling är kapitalvaror, som är oundgängliga för deras produktionskapacitet, och att de oregelbundna prisförändringarna på råvarumarknaden ytterligare försvårat genomförandet av deras utvecklingsplaner;

som fäster uppmärksamheten vid att de mindre utvecklade länderna under de närmaste tio åren eller årtiondena måste öka sin import av färdigvaror mycket snabbare än de kan hoppas öka sin traditionella råvaruexport, om deras nationalinkomst och inkomst per capita skall stiga i rimlig takt;

som anser att, ehuru det finansiella bistånd som i stigande omfattning lämnas av industristaterna såsom lån eller gåva spelat en väsentlig roll som komplement till exportinkomsterna i de mindre utvecklade länderna, vilket bistånd bör höjas avsevärt och samordnas effektivare, ett dylikt bistånd likväl ej utgör ett mål i sig utan bör åtföljas av och leda till en ökning av exporten från dessa länder;

som därför anser det oundgängligt att de atlantiska nationerna reviderar sin nuvarande handelspolitik i syfte att vidga sina marknader för exporten från de mindre utvecklade länderna, i första hand för sådana råvaror och

enklare färdigvaror, som dessa nu producerar, och successivt för bearbetade varor och industriprodukter i större omfattning;

som välkomnar Förenta Staternas »Trade Expansion Act» av 1962 som ett djärvt initiativ för att anpassa den atlantiska handelspolitiken till våra dagars behov,

rekommenderar Europarådets medlemsregeringar:

1. att dels samordna sin politik med Förenta Staternas och Kanadas i OECD i syfte att utarbete ett sammanhängande och effektivt program för handelns utveckling i mindre utvecklade områden, vilket bör genomföras i samarbete med alla berörda länder i GATT och med Förenta Nationernas vederbörande organ, dels ock med detta mål för ögonen särskilt:

(i) underlätta importen till sina marknader av råvaror och tropiska produkter genom att sänka eller avskaffa tullar, reducera eller avskaffa kvantitativa restriktioner och andra regleringar, som berör importen, så långt möjligt på icke diskriminatorisk basis, och uppmuntra konsumtionen av dessa produkter genom att väsentligt reducera fiskala och andra interna avgifter och skatter som åvilar många av dessa;

(ii) minska skillnaden mellan tullarna på råvaror och de bearbetade produkter som framställts därav, när denna skillnad har en hindrande effekt på importen av bearbetade varor från de mindre utvecklade länderna;

(iii) reducera gällande tulltariffer och kvantitativa restriktioner på importen av enklare bearbetade varor, som kräver stor insats av arbetskraft och som de mindre utvecklade länderna redan tillfredsställande producerar, och efter hand öppna sina marknader för importen av lätta verkstadsprodukter samt kemiska och farmaceutiska produkter från dessa länder;

(iv) skyndsamt, allvarligt ompröva målen för sin jordbrukspolitik i syfte att öka den internationella handeln med tempererade jordbruksprodukter på en sund ekonomisk bas, med beaktande av säkerhetskravet och behovet av ökad livsmedelshjälp i gåvoform utan att därigenom menligt påverka handelsutbytet;

(v) bistå de mindre utvecklade länderna med att utvidga sina egna marknader och handeln med varandra — om så befinnes lämpligt på regional basis — och förbättra sin handelsfrämjande politik;

2. att intimt samordna handelspolitiken med sina program för finansiellt bistånd, som måste fortsätta i växande omfattning, och med programmen för tekniskt bistånd, som i högre grad bör koncentreras på hjälp till dessa länder att utarbete och genomföra sina utvecklingsplaner i samarbete med varandra;

3. att vidtaga åtgärder för att temporärt kunna lämna tillräcklig omställningshjälp till egna industrier och arbetare som kan råka i svårigheter eller vidkännas förluster till följd av ökningen av importen från de mindre utvecklade länderna;

4. att hålla församlingen underrättad om vidtagna åtgärder och konsultera den om planer och program som diskuterats.

Rekommendation 347

om europeisk politisk och ekonomisk integration

1. Församlingen,

2. som konstaterar att de förhandlingar rörande brittiskt inträde i den europeiska ekonomiska gemenskapen, vilka började i oktober 1961, har pågått längre tid än de Sex behövde för att utarbete Rom-fördraget;

3. som är övertygad om att förhandlingarna befinner sig i ett avgörande

skede, och att ett slutligt ställningstagande bör äga rum inom några få månader;

4. som är övertygad om att förhandlingarnas misslyckande skulle innebära ett bakslag i ansträngningarna att skapa verklig europeisk enhet, och att Västern därigenom skulle förlora ett tillfälle, som troligen icke skall återkomma inom en nära framtid, att upprätta ett omfattande atlantiskt samarbete;

5. som är övertygad om att Västerns skyldigheter mot utvecklingsländerna kan fullföljas endast om Europa gemensamt utnyttjar sina resurser och integrerar dessa i ett utvidgat EEC;

6. som erinrar om att den alltid ansett, att de svårigheter, som fördröjer Förenade Konungarikets och andra Europarådsmedlemmars anslutning till den europeiska ekonomiska gemenskapen liksom vissa staters associering med denna, icke är oöverstigliga, och att de kan och måste lösas i försonlig anda med beaktande av att dels Rom-fördragets regler och principer respekteras, dels tillämpnings- och övergångsarrangemang, som är nödvändiga med hänsyn till det väsentliga intresset av Europas fortgående politiska och ekonomiska integration, antagas,

7. rekommenderar ministerkommittén att till parterna i Bryssel-förhandlingarna sända en enträgen vädjan om att en överenskommelse måste träffas så snart som möjligt.

Rekommendation 348 om utnyttjande av Europarådets »Resettlement Fund» vid biståndsverksamhet till förmån för utvecklingsländerna i Europa
Fonden skulle få behörighet att lämna hjälp till europeiska utvecklingsländer, särskilt med avseende på projekt av humanitär och social art. Vidare skulle de medlemsregeringar, som ej redan deltog i fonden, anmodas ansluta sig till densamma.

Rekommendation 349 om ratifikation av Europaråds-konventioner
Medlemsländernas regeringar skulle anmodas att beakta vissa av församlingen framförda synpunkter vid överlämnandet till ministerkommittén av de årliga rapporterna om ratifikationsläget beträffande Europarådskonventioner.

Rekommendation 350 om mened inför internationella rättsinstanser
En expertkommitté skulle få i uppdrag att utarbeta en modellag att införlivas med medlemsstaternas lagstiftning. Därigenom skulle det bli möjligt att i vederbörandes hemland lagföra och straffa en person som begått mened inför en internationell rättsinstans.

Rekommendation 351 med yttrande över den europeiska kommunalkonferensens resolution 25 (1962) rörande utvecklingsplaner inom de europeiska gemenskaperna
Konferensen skulle få möjlighet att närmare följa EEC:s verksamhet på områden som berörde kommunerna i organisationens medlemsländer. Vidare skulle kommunerna associeras med denna verksamhet i vissa angivna hänseenden samt tillerkännas rätt att erhålla finansiellt bistånd från exempelvis den europeiska investeringsbanken.

Sessionen 16—18 maj 1962

Resolution 221**om de europeiska ekonomiska förbindelserna**

1. Församlingen,
2. som noterat framstegen i förhandlingarna och de steg som tagits mot en utvidgning av den europeiska ekonomiska gemenskapen genom anslutning eller associering av andra europeiska länder;
3. som erinrar om de synpunkter på denna fråga som den redan redovisat i rekommendation 303 år 1961 och i resolution 220 år 1962;
4. som är övertygad om vikten av att snarast möjligt framgångsrikt avsluta förhandlingarna, särskilt mellan de Sex och Förenade Konungariket, vilka senare är avgörande för alla de andra förhandlingarna, enär ett alltför långt dröjsmål kan komplicera snarare än underlätta för parterna att finna de nödvändiga lösningarna;
5. anser följaktligen att, sedan den förberedande fasen av samtalen mellan Förenade Konungariket och de Sex avslutats, det nu är angeläget att de bägge parterna gemensamt fastställer en bestämd tidtabell för förhandlingarnas fortsättning så att alla grundläggande beslut som erfordras för att säkra Förenade Konungarikets anslutning till gemensamma marknaden fattas före den 1 januari 1963;
6. välkomnar norska regeringens och parlamentets beslut i april 1962 att begära förhandlingar med EEC:s medlemmar rörande Norges anslutning till gemensamma marknaden;
7. hoppas att de Sex, utan att avvakta de brittiska förhandlingarnas avslutande, skall inleda förberedande förhandlingar med Norge, liksom redan skett med Danmark, så att förhandlingarna med dessa två länder kan avslutas nästan samtidigt med att en principöverenskommelse nås om Förenade Konungarikets anslutning till gemensamma marknaden, samt att principbeslut fattas beträffande Irland;
8. anser det önskvärt att samtidigt påskynda förhandlingarna mellan EEC och Turkiet;
9. hyser uppfattningen att det är väsentligt att utan dröjsmål grundligt diskutera de problem som sammanhänger med de tre neutrala EFTA-medlemmarnas ansökningar om associering med EEC; för detta ändamål vore det önskvärt att sammankalla en förberedande konferens mellan de tre neutrala länderna och EEC; denna konferens skulle lägga grunden till förhandlingar om riktlinjer för dessa länders associering; de slutliga överenskommelserna skulle sedan ganska snart kunna ingås på denna grundval, med förbehåll för individuella anordningar som kunde visa sig erforderliga för att reglera Sveriges, Schweiz' och Österrikes speciella problem.

Sessionen 14—18 januari 1963

Resolution 241**om anordnande av parlamentariska debatter rörande OECD-frågor**

1. Församlingen,
2. som erinrar om sina tidigare rekommendationer om anordnande av parlamentariska debatter rörande OECD-frågor (rekommendationerna 245 den 29 april 1960, 273 den 3 mars 1961 och 336 den 25 september 1962),

3. beslutar att bland sina ledamöter utse en delegation med uppgift:

(a) att taga kontakt med ministerkommittén och medlemsstaternas regeringar för att utverka att dessa regeringar inleder förhandlingar med Förenta Staternas och Kanadas regeringar i syfte att genomföra den av församlingen föreslagna lösningen;

(b) att, om så erfordras, senare taga direkt kontakt med amerikanska kongressen och kanadensiska parlamentet för att medverka till avslutandet av en överenskommelse och till dennas praktiska tillämpning.